

[Robert Mikkelsen.]

svæve i Uvidenhed om, hvad disse Planer gaar ud paa; det bevirker stadig Uro, stadig Ustabilitet, og det er jo uheldigt, at det netop er den højtærede Finansminister, som skal bidrage hertil.

Axel Sørensen: Det Lovforslag, som her er til Forhandling, betyder jo en Videreførelse af Loven af 3. Juli 1943 om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v., hvorved Rigsdagen første Gang satte ind med en Beskatning af den saakaldte Merindtægt som en Følge af de af Krigen skabte Forhold. Det blev en Særbeskatning af de ekstraordinære Indkomster, der var en Følge af Krigsforholdene. Som Grundlag for denne ekstraordinære Beskatning anvendte man de saakaldte Sammenligningsaar: fra 1936 til og med 1939—40, og hvis der var Tale om det saakaldte Brutto-Regnskabsaar, gik man et Aar videre.

Nu er Krigen jo Slut, og de Forhold, vi nu kommer ind i, bliver maaske mere permanente, samtidig med at de saakaldte Sammenligningsaar ligger længere tilbage, hvorved Grundlaget for at foretage en Sammenligning bliver mere og mere usikkert. Ligeledes bliver Vanskelighederne ved at sætte de unge Mennesker, som tiltræder de forskellige Erhverv, i Skat stadig større.

Der er af forskellige Ordførere, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen, talt om § 5, og jeg vil gerne understrege, at denne Paragraf har voldt Skatteraadene meget Arbejde, fordi en Skatteyder paa et hvilket som helst Tidspunkt, han anser for belejligt, har kunnet søge om Fritagelse for den ham paalignede Krigskonjunkturskat. Lige fra det første Aar, 1943—44, og til Dato har man beskæftiget sig med Sager desangaaende, og samtidig har man været udsat for den Urimelighed, at en Skatteyder Aar efter Aar, efter at være paalignet Krigskonjunkturskat, har søgt om Fritagelse og har faaet den. Men bagefter har Skatteraadene efter Henstilling fra de øverste Skattemyndigheder paa ny skullet paaligne den paagældende Skatteyder Krigskonjunkturskat. Jeg mener, det vilde være rimeligt, at der i de Tilfælde, hvor der var faldet en Afgørelse — analogt med lignende Tilfælde paa andre Omraader —, blev givet Skatteraadene, om jeg saa maa sige, et Forsvar i Hænde, saaledes at de over for Skatteyderne straks kunde afgøre Sagen. Som det er nu, benyttes Skatteraadene som en Kastebold, idet Skatteyderne ser saadan paa Skatteraadene, at disse misrøgter deres

Indsigt i Forholdene, naar det viser sig, at Skatteyderne bagefter kan gaa til Skatte-departementet og de øverste Skattemyndigheder og faa Lempelse.

Jeg vil gerne henstille, da man jo har understreget Ønsket om, at Sagen kommer i Udvalg, at vi da drøfter nogle af disse for denne Afviklingslov saa afgørende Spørgsmaal — denne Lov, som nu formentlig skal vedtages for sidste Gang.

Hvad den bundne Opsparing angaar, maa man i Udvalget drøfte, hvorvidt det vil være rimeligt at slutte med den nu, eller om det vil være naturligt at fortsætte ogsaa med den et Aar videre frem. Det er jo i Bemærkningerne til Lovforslaget antydnet, at man vil søge at inddrage de ledige Penge ad anden Vej, saaledes at den bundne Opsparing i Krigskonjunkturskatte-loven skulde være overflødig. Jeg haaber, man kan opnaa en velvillig og hurtig Behandling, saaledes at Sagerne kan afgøres rettidigt, og jeg skal tilsige mit Partis velvillige Behandling af Lovforslaget.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for velvillig Modtagelse af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen gjorde ligesom nogle af de senere Ordførere enkelte Bemærkninger om den bundne Opsparing. Naar det her er foreslaaet at lade den bortfalde, medens selve Krigskonjunkturskatten er foreslaaet forlænget, er det ud fra den Opfattelse, at en bunden Opsparing ikke er nogen særlig effektiv Form for Pengebinding, idet de Penge, der inddrages, skal tilbagebetales i Løbet af forholdsvis kort Tid. Det vil utvivlsomt være hensigtsmæssigt, at den Pengebinding, vi nu er inde paa, at foretage i større Stil, bliver en Binding paa længere Sigt, ellers har den ikke den fornødne Effektivitet.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen talte dernæst om Satserne for Krigskonjunkturskatten, og jeg forstod ham saadan, at han henstillede til Overvejelse, at den i visse Tilfælde blev forhøjet. Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre opmærksom paa, at Krigskonjunkturskatten, uden at det vel egentlig har været tilsigtet, ganske naturligt er blevet strengere i Løbet af de 3 Aar, den har været gældende, simpelt hen fordi Indkomstniveauet er kommet højere og højere op, og derfor er flere og flere uvilkaarligt kommet ind under Krigskonjunkturskatten. Jeg kan oplyse, at Antallet af Krigskonjunkturskatteydere i det første Aar, Skatten var gældende, 1943—44, var 29 000; i det